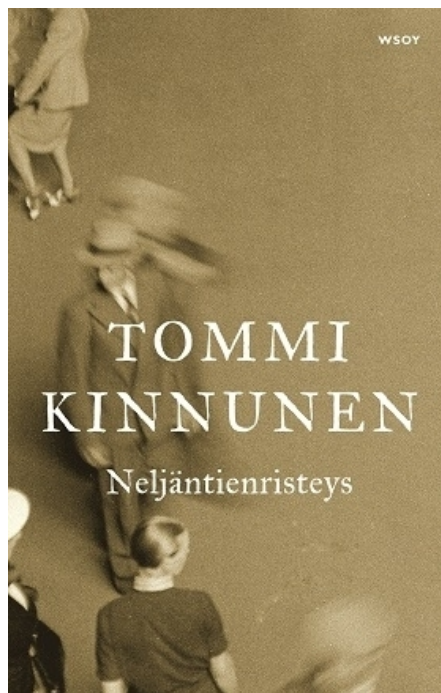

Neljäntienristeys

Tommi Kinnunen

Download now

Read Online ➔

Neljäntienristeys

Tommi Kinnunen

Neljäntienristeys Tommi Kinnunen

Jokainen valitsee omat ovensa ja kulkee läpi keittiöiden ja kuistien

Hienovaraisen tarkkanäköinen romaani ihmisistä, jotka rakentavat unelmansa luvattomiin harjakorkeuksiin.

Nuori pitäjänkättilö Maria herättää ympäristössään epäilystä. Hankalia synnytyksiä kunnialla hoitava nainen saa viimein tahtomaansa arvostusta, mutta ei huomaa jääneensä oman kaipuunsa vangiksi.

Aviottomana syntynyt Lahja-tytär tahtoo kerätä elämäänsä kaiken sen, minkä äiti omastaan painolastina hylkäsi. Sodan polttamaan pohjoiseen palaava pakolainen kaipaa avioliitossaan kosketusta, kun taas sotasankari Onni etsii kaupungeista lyhyeksi jääviä, kiellettyjä onnenhetkiä.

Vuosikymmeniä myöhemmin Kaarina sisustaa appensa unelmista tyhjenneen talon ja tahtoo purkaa sitä, mitä toiset ovat äänettömäksi rakentaneet.

Tommi Kinnunen (s. 1973) työskentelee äidinkielen ja kirjallisuuden opettajana. Hän on syntynyt Kuusamossa ja asuu tällä hetkellä Turussa. Neljäntienristeys on näytelmiä ja kabareita kirjoittaneen Kinnusen esikoisteos.

Neljäntienristeys Details

Date : Published March 2014 by WSOY

ISBN : 9789510403822

Author : Tommi Kinnunen

Format : Hardcover 334 pages

Genre : European Literature, Finnish Literature, Fiction, Historical, Historical Fiction, War

 [Download Neljäntienristeys ...pdf](#)

 [Read Online Neljäntienristeys ...pdf](#)

Download and Read Free Online Neljäntienristeys Tommi Kinnunen

From Reader Review Neljäntienristeys for online ebook

Linnea says

Erinomaisen hieno romaani ihmisistä, perheistä, ihmissuhteista, ajasta. Lukutauko monen sukupolven ylittävien kirjojen lukemiseen on tainnut tehdä hyvää, sillä tämä teos kolahteli mainioisti. Toki vaikutuksensa varmasti silläkin, että Kinnusella on hieno kertojanääni ja henkilöhahmot kiinnostavia, tilaa jätetään myös omille havainnoille ja ajatuksille. Kehunsa ansainnut.

Sophia B says

4.5

Fantastisk finsk roman. Uovertruffent språk og struktur. Sanselig og scenisk om mennesker i fire generasjoner på landsbygden i nord Finland som ikke prater med hverandre. Så mye går usagt og det ender i tragedie. Depressivt som det meste finsk men så utrolig vakkert beskrevet. Les Kinnunen!

Magdalena Wajda says

A beautifully written story of people who form a family, but live more alongside each other than together, as most of them keep secrets that should not be revealed. Story of a large house which was supposed to bring the family together, but in fact increased the distance between people, because everyone could hide in their room. Of difficult life choices, of difficult love, on being an outcast in a close-knit, conservative local society. Moving and definitely worth reading.

I had the pleasure of reading the Polish translation, which is excellent!

Laura says

Ensimmäinen kuunteleman äänikirja! Lainasin kirjastosta autoiluviihteeksi.

Aluksi tuntui sekavalta, mutta ilmisesti ihan fyysisen kirjan lukeneet ovat sanoneet samaa.

Todella hyvä, maailma imaisi sisäänsä! Surullisia ihmiskohtaloita. Ja kirjassa mielestäni kuvattiin hienosti tätä vaikenemisen kulttuuria. Pidin kirjasta niin paljon, että välillä jäin pihalle autoon istumaan ja kuuntelemaan.

MariannaInAfrica says

Bardzo pi?kna i bardzo smutna ksi??ka. Rewelacyjne t?umaczenie!

Laura says

Olipa se kaunis tarina. Tempaisi mukaansa oikeastaan vasta puolivälissä, Marian ja Lahjan jälkeen, mutta sitten jo olikin niin vahva ja koskettava, ettei käsistään tahtonut laskea. Onneksi on jo Lopotti odottamassa lukuvuoroaan, ei tarvitse tästä maailmasta vielä poistua.

George K. says

Δε?τερο βιβλ?ο Φιλανδο? συγγραφ?α που διαβ?ζω φ?τος (αλλ? και γενικ?), μετ? το μικρ? αντιπολεμικ? μυθιστ?ρημα του Β?γιο Μ?ρι, με τον τ?τλο "Το σκοιν?", το οπο?ο με ?φησε πλ?ρως ικανοποιημ?νο με τον κυνισμ? και τη μαυρ?λα του. Τ?ρα, ?χουμε να κ?νουμε με μια μ?νι οικογενειακ? σ?γκα, ?που περιγρ?φεται η ζω? στη Φιλανδ?α του 20ου αι?να, απ? την πλευρ? των γυναικ?v. Μ?σα σε ?να ομολογυμ?νω? ανδροκρατο?μενο περιβ?λλον και με φ?ντο κ?ποια σημαντικ? ιστορικ? γεγον?τα που συγκλ?νισαν τη χ?ρα, κ?ποιες γυναικ?ες προσπαθο?ν να ε?ναι ανεξ?ρτητες. Το βιβλ?ο ουσιαστικ? χωρ?ζεται σε τ?σσερα μ?ρη, τα οπο?α με τη σειρ? τους χωρ?ζονται σε μικρ? κεφ?λαια, το καθ?να σε διαφορετικ? χρονικ? στιγμ?. Κ?πως ?τσι σκιαγραφ?ται το πορτρα?το τρι?v γενε?v και γιν?μαστε μ?ρτυρες της εξ?λιξης των πρωταγωνιστ?v της ιστορ?ας, μ?σα απ? δι?φορες χαρακτηρηστικ?ς στιγμ?ς της ζω?ς τους. Μου ?ρεσε πολ? η ?λη δομ? του βιβλ?ου, οι συνδ?σεις μεταξ? των μερ?v και των κεφαλα?ων, η σκιαγρ?φηση των χαρακτ?ρων, καθ?ς φυσικ? και ο τρ?πος γραφ?ς. Ο συγγραφ?ας κατ?φερε να με κ?νει ?να με τους χαρακτ?ρες και το δρ?μα τους, με τις ρεαλιστικ?ς περιγραφ?ς του με μετ?φερε π?σω στο χρ?νο, σε μια χ?ρα ενδιαφ?ρουσα και αρκετ? ξεχωριστ?. Ουσιαστικ? για κ?ποιες μικρ?ς λεπτομ?ρειες δεν τσιμπ?ει π?μπτο αστερ?κι! ?σον αφορ? την ελληνικ? ?κδοση (Utopia, 2018), ε?ναι πραγματικ? πολ? ?μορφη και προσεγμ?νη

Buchdokter says

Lahjas Mutter Maria Tuomela wusste schon immer, was sie wollte: einen Beruf als Hebamme im hohen Norden Finnlands, eine eigene Kate und ein Fahrrad. Ob auch ihr Leben mit Kind und ohne Partner so geplant war, wissen ihre Nachkommen nicht; denn in der Familie wurde über heikle Themen stets ausdauernd geschwiegen. So erfahren wir als Leser zwar, wer der Vater von Marias Tochter Lahja war, aber nicht, ob Lahja davon wusste. Maria musste sich ihre Ausbildung und Berufstätigkeit hart erkämpfen. Um 1900 wurden zu Entbindungen zuerst alte, erfahrene „Wehmütter“ aus der Nachbarschaft gerufen. Erst wenn die alten Frauen nicht weiter wussten und Mutter und Kind bereits mit dem Tod rangen, wurde die Hebamme geholt. Wegen ihrer Jugend traute man Maria anfangs wenig zu. Die junge Hebamme legt auf Skiern oder im Rentiergespann bis zu 100km zu einer Entbindung zurück. Wie Maria sich als erste im Dorf ein Fahrrad bestellt und sich selbst das Fahren beizubringen versucht, das muss sehenswert gewesen sein. Warum sollte eine Frau mit Berufsausbildung nicht Radfahren können, fragt Maria sich selbstbewusst.

Anders als Maria gibt ihre Tochter Lahja viel darauf, was die Leute sagen. Sie arbeitet als Fotografin, auch eine Pionierin in ihrem Beruf, und will mit einem Partner zusammenleben, koste es, was es wolle. Zu dieser Zeit geht eine Frau auf der Dorfstraße noch immer ein paar Schritte hinter ihrem Mann. Maria, Lahja, deren Mann Onni und deren drei Kinder wohnen inzwischen gemeinsam im Haus mit Blick auf die

Straßenkreuzung. 1944 wird das Dorf im Krieg evakuiert; das Holzhaus brennt bis auf den gemauerten Schornstein ab. Bis zu diesem Zeitpunkt hat Maria auf ihren Wegen zu Entbindungen schon mehr über den Kriegsverlauf erfahren, als andere Finnen wissen dürfen. Den Neuanfang nach dem Krieg erlebt die Familie zunächst in einem einfachen Unterstand, den Soldaten in die Erde gruben. Onni, der nie Held sein wollte, kehrt verändert von der Front zurück. Auch wenn er noch immer ein wunderbarer Vater ist, drängt es ihn zunehmend aus der Vernunft-Beziehung mit Lahja heraus. In den 60ern fühlt Lahja sich von streng religiösen Dorfbewohnern kontrolliert, denen ihr Lebenswandel zu selbstbewusst und zu weltlich ist. Man könnte annehmen, dass Lahja in der Gegenwart weniger frei lebt als ihre Mutter vor einem Jahrhundert.

Das Zusammenleben von drei Generationen unter einem Dach zeigt sich nach dem Wiederaufbau ihres Hauses alles andere als konfliktfrei. An Marias Körper und ihrem Geist haben die Jahre in bitterer Kälte Spuren hinterlassen. Für ihre Mitmenschen ist sie zur Last geworden. ...

Auch Tommi Kinnunens Großmutter war Hebamme; er stammt aus einer Fotografen-Familie. Mit wechselndem Focus auf Maria, ihrer Tochter Lahja, deren Schwiegertochter Kaarina und Lahjas Mann Onni erzählt der Autor über einen Zeitraum von 100 Jahren deren Familiengeschichte. Icherzähler und allwissender Erzähler wechseln, die Handlung verläuft nicht chronologisch. Briefe werden im Nachlass Marias gefunden, die weiße Flecken in der Familiengeschichte füllen können. Die Kapitel enden häufig mit verblüffenden Wendungen, hinterlassen jedoch Lücken in der Familiengeschichte. Selbst wenn die Lebensläufe sich allmählich verzahnen und Onnis Geschichte aus gutem Grund am Ende steht, bleiben Fragen offen.

Immer wenn es zu Konflikten mit „den Leuten“ und ihren Konventionen kommt, wird bei Maria und ihren Nachkommen ausdauernd geschwiegen. Wer schweigt, kann seine Last jedoch nicht mit anderen teilen. „Genau so war es“, haben begeisterte Leser auf Tommi Kinnunens Roman reagiert – ob sie außer den Lebensbedingungen im hohen Norden auch diese Schweigsamkeit gemeint haben?

Celestine says

Vuoden parhaita lukukokemuksia. Kinnusen kieli on lumoavaa, henkilöiden tarinat kiehtovia. Ihmiskohtalot kietoutuvat toisiinsa, eikä maailmanhistorian tapahtumia alleviivata, vaan ne pyörivät taustalla todellisina ja aitoina.

Jos jotain miinusta pitää antaa, niin jäin ihmettelemään aikamuodon vaihdoksia. Näin hiotussa romaanissa en panisi sitä huolimattomuuden piikkiin, mutta en keksi sille mitään pätevää syytä.

Arja-täti says

Kirja taisi ilmestyä suma-aikana, jolloin en siihen tarttunut, kun oli muuta lukemista. Sitten siitä puhuttiin niin paljon, että jotenkin ohitin. Nyt kun kesä ja aikaa niin tartuin, koska sain vinkkejä ystäviltä, että tähän täytyy lukea. En tiennyt mitään kirjasta, en seurannut mediahuomioo ja ilman odotuksia tartuin kirjaan.

Ihastuin ikihyväksi. Mahtava kirja. Koskettaa edelleen, kun ajattelen kirjan henkilöitä. Vau.

Jenni says

Neljän ja viiden tähden välillä kiikkuu, mutta lopulta päädyin siihen, että pakko on viisi tähteä antaa. Paljon on tätä kirjaa kehuttu, eikä todellakaan syyttä. Olin jo valmistautunut siihen, että ei tää millään pysty vastaamaan kaikkiin niihin odotuksiin, jotka tähän on ladattu, mutta pystyi. Ja paljon muuhunkin. Ensinnäkin tän kirjan rakenne on hieno, paljon jää rivien välistä luettavaksi ja tunnelmat vaihtelee lukujen välillä, mutta tarina etenee ja kasvaa mitä pidemmälle mennään. Kinnusen kieli on myös hienoa, kaunista ja tunteita välittävää. Ja ne henkilöt! En muista koska olisin lukenut yhtään kirjaa - kotimaista tai ulkomaista - jossa henkilögalleria olis näin monipuolinen ja vahva. Henkilöt on sekä vahvoja että heikkoja, inhimillisiä mutta myös hiukan sankarillisia. On ihan uskomatonta, että mies on onnistunut kirjoittamaan näin upeita tarinoita naisten näkökulmasta. Tán kirjan lukeminen oli nautinto, täynnä yllätyksiä ja tämä teos jos mikä on kaikki kehunsa ansainnut. Jos tämä ei ole Hesarin esikoiskirjapalkinnon voittaja ja vähintään Finlandia-ehdokas, maailmassa on virhe. Suuri sellainen.

Titta Uunila says

"Ei ole asiat näin huonosti. Ei ikinä ole."

Osui ja upposi. Kaikessa melankolisuudessaan puhutteleva ja hävyttömän mukaansatempaava. Kun tämän pimeänä ja lumettomana marraskuun viikonloppuna luin, se teki tehtävänsä. Pidín Kinnusen tavasta kirjoittaa. Teksti on kaunista, mutta ei liian prameaa ja mietittyä. Tarina soljui mukavasti eteenpäin, vaikka välillä pitikin palata hetkeksi taaksepäin. Ja kun kirja oli lopussa, se piti vielä avata uudelleen. Kyllä se minulle riittää hyvän teoksen merkiksi.

Mikael Kuoppala says

Tommi Kinnusen esikoisteos ”Neljäntienristeys” herätti taannoin ansaittua mediahuomiota. Historiallinen romaani kuvaa yhden perheen elämää lähes vuosisadan ajan taidokkaan proosan ja herkän, koskettavan ja tyylikkään hahmokerronnan kannattelemalla. Kinnunen todistaa, että dramaattista voimaa voi loihtia hyvin hienovaraisin keinoin. Romaani kuiskaa, mutta kuuluu yli monien vastaavien teosten.

”Neljäntienristeys” on todellakin erittäin perinteinen kotimainen romaani, ainakin pääpiirteittäin. Seurataan historiallisia tapahtumia, myös sotia, yhden perheen näkökulmasta. Kerronta kiinnittyy arkeen ja ihmisiin suurten näyttämöiden sijaan, mutta se on niin harvinaislaatuinen kaunista, kuulasta ja myötätuntoista, että romaania ei missään nimessä voi kutsua tavalliseksi.

Tarina alkaa ja päättyy kuusamolaisesta kylästä. Väkevässä aloituskohtauksessa nuori, vastaoppinut kättilö Maria käy läpi tulikasteen lapsivuoteella kuolemaa tekevän äidin kanssa. On 1900-luvun alku. Hetkestä lähtee käyntiin tarina perheestä: Mariasta ja tämän voimakkaan ja mielialteillaan uskaliaan naisen aviottomasta tyttärestä Lahjasta sekä tämän miehestä Onnista. Vuorollaan keskiöön astuu myös Lahjan miniä Kaarina.

Marian hahmo on erinomainen kirjan alkuun. Aikaansa edellä vapaudesta taisteleva, kättilön aseman ansiosta itsenäisyyden anteeksi saava matriarkka on hillityn voiman ruumiillistuma. Tämän radikaalit ajatukset

sukupuolesta ja selviytymisvietin suoma neuvokkuus yhdistyvät herkkään, surumieliseen kuvaukseen.

Lahja Marian tyttärenä ei koskaan häpeä isättömyyttään, mutta valitsee itse perinteisemmän elämän. Aviomies Onni on kiltti, viisas, pariskunnan yhteisiä lapsia rakastava ja sodankin koettuaan aina rauhallinen. Mutta Onnilla on salainen elämä Oulussa. Lahja saa tietää siitä liikaa löydettyään syövyttävästä kaipuusta viestityn kirjeenvaihdon miehensä piilosta. Onni taas kokee onnea vain lastensa ja tappavaa häpeää tuottavien, salattujen tekojensa kautta. Juuri häpeä saa Onnin tekeytymään huolehtivaksi aviomieheksi, mutta joka ilta hän käy nukkumaan vaimoaan peläten.

Vuosikymmeniä myöhemmin Kaarina pelkää anoppiaan Lahjaa, joka jää asumaan miniänsä ja poikansa luokse Onnin rakentamaan taloon. Koti ei ole Kaarinan oma, eikä tällä ole omaa elämääkään. Hän on tunkeutuva vieras Lahjan elämässä. Pienet, lähes huomaamattomat vihjeet viestivät Kaarinalle siitä vaiettujen salaisuuksien vyyhdistä, joka on ollut perheen elämä joskus ennen.

Luin äskettäin, että romaani on saanut alkunsa kirjoituskurssilla novelleista. Tämä oli kiinnostava tieto, sillä etenkin ensimmäisen puoliskon aikana Kinnunen vie tarinaa ajassa eteenpäin vauhdilla, lyhyiden, taidokkaiden mutta paikoittain turhauttavien välähdysten kautta. Lukija pistäytyy hahmojen elämässä hyvin lyhyesti, eikä kovin tiheään. Paljon jää arvailun varaan, ja alun vaikutelma ei oikein saa aikaan kunnollisen romaanin kiehtovuutta, vaan hyvin kirjoitettujen tekstilastujen tuntua. Loppua kohden rakenne terävöityy ja teokseen pääsee viimein uppoutumaan.

Kirja on täynnä kiehtovia yksityiskohtia, ja on kiinni hahmojensa lisäksi myös ajassa ja paikassa. Marian rakennuttama, kylän siihen asti pisin talo on kuin henkilöhahmo, joka palaa Lapin sodassa mutta syntyy uudelleen Onnin käsissä epätoivoisena osoituksena siitä, että sen rakentaja riittää miehenä, isänä ja aviopuolisona. Talon huoneiden kaiun voi miltei kuulla, niin vahvasti sen rakenteet ovat mukana läpi teoksen.

Kaikki hahmot ovatkin omalla tavallaan vallankumouksellisia. Marian itsenäisyys herättää patriarkalisessa yhteisössä pelkoa ja pahennusta. Tämä haluaakin muuttaa maailman. Lahja haluaa olla pidetty, mutta joutuu lestadiolais yhteisön silmätikuksi oman, paheksutun äidin kautta opitun itsenäisyytensä takia. Valokuvaajan ammattia ei katsota aina hyvällä. Onni ei haluaisi olla mitään niin vähän kuin vallankumouksellinen, mutta on sitä hiljaa mielessään, rakkaudenkaipuulla kyllästetyissä salaisuuksissaan. Kaarina taas kilpailee vallasta kodissaan matriarkalisen, katkeroituneen Lahjan kanssa.

Salaisuudet ovat tarinassa keskeisessä roolissa, ja siksi onkin erityisen sopivaa, että kerronta tarjoilee mutta jättää avoimeksi niistä suuren osan. Kinnusen proosa on hahmojen iholla, mutta nämä välttelevät ajatuksissaan suuria asioita, kuin aavistaen, että lukija seuraa heidän sisäistä monologiaan.

”Neljäntienristeys” kuvaa salaisuuksien tuhoavaa voimaa ja osoittaa salaisuuksien välttämättömyyden yhteisön paineen edessä. Toisaalta se kunnioittaa ja puolustaa ihmisen oikeutta kaikkein salatuimpaan, siihen hiljaisuuteen, jonka säilyttämällä olemme jotain enemmän kuin muiden ihmisten odotuksia ja pettymyksiä.

Vilja says

Kerta kaikkiaan hieno.

Anna-Maija Tähkävuori says

Tommi Kinnusen yllättävä romaani Neljäntienristeys osuu hetkeen, puolustamaan laatua, sisältöjen tärkeyttä. Syvyys yltää teoksessa korkeuksiin luoden huikaisevan tunnun. Kiitän upeasta kokemuksesta ja lukunautinnosta.

Uuden tekijän selkeä kirjailijaprofiili, kerronnan aaltoileva, hienosti nitoutuva muoto kokonaisuudeksi avartuvat eteen alkukauden parhaassa kaunokirjassa, vielä esikoisessa.

Taidokas sisään ja ulos hengittävä tarina läpivalaisee ihmisen kipuja - osana sukupolvien ja aikansa särmikkyyttä - eri näkökulmista ahdistuneessa kyläyhteisössä.

Ollaan kirjailijan lapsuuden, nuoruuden maisemissa kohmeassa pohjoisessa, missä ilmansuunnat vievät, tuovat takaisin ja reitit eri suuntiin aukeavat selkeinä.

Risteyksessä on kyse siitä, kuinka kukin kohtaa itsensä - rohkeasti/ hiljaisesti/ salaisesti/ kaivaten/ kärsien/ niellen/ kätkien.

Mitä sallitaan tai näytetään, silmien edessä, on mutkikkaampaa.

Aikakausien ihmiset luonteineen piirtyvät omina hahmoina mutta käyttäytyminen, asenteet, asetelmat, juurtuneet mallit jäävät - opista tai vaurastumisesta huolimatta - tiukasti pysähtyneessä tilassa.

Kertomuksen vahvan yksilön rooli takautuu menneisyydestä. Esikuvaksi nousee Tommi Kinnusen kuusamolainen virkakätilönä toiminut isoisoäiti Hanna Aaltonen (s. 1870), elämän taistelun läpikäynyt yksinhuoltaja.

Taitavana, tarpeellisena, välillä miesmäisenäkin naisena Neljäntienristeyksen Maria särkee vanhan ajan normit, kuroo kiinni sukupolvien välimatkaa.

Muutosta yrittää nykyajan haaveileva Kaarinakin takaisin kiertyvässä eläytyvässä osassaan. Turhaan. Elämä ei osu kohdalleen. Näillä ihmisillä, tässä paikassa.

Ytimekkäästi kielen työkalut hallitsevan Kinnusen tarkuudessa näkyy vankka ammattitaito; silti on aivan eri asia tietää kuin tehdä.

Harvoilta kirjallisuuden opettajilta onnistuu sittenkään hyvä romaani.
